

İSMAİL SEYHAN İLE 36 YIL

Raşit OSMANÇAVUŞOĞLU

1966 yılı Nisan ayında arazi çalışmaları için ayrıldığım MTA Akköprü tesislerine Kasım ayında döndüğümde, MTA'nın Eskişehir yolundaki yeni binasına (bugün kü) taşınmış oldum. Yetkililer arazi aracı ile yeni binalara gitmemi söylediler. D blok orta kattaki ön odalardan birine yerleştim. Komşu odamda zayıf,, ince-uzun, pek konuşmayan, gülmeyen,, sevincini-üzüntüsünü belli etmeyen biri vardı. Zamanla komşumun Dr. Jeolog İsmail SEYHAN olduğunu ve Almanya'dan bir kaç ay önce döndüğünü öğrendim. Kış boyunca az da olsa aramızda bir yakınlık oluştu.

1967 yılı ilkbaharında ben asbest, O da Sanyar Barajı civarındaki kil yataklarının etüdü için birlikte Mihaliççik Kampına gittik. Evli olduğu için bir ev kiraladı ve eşini, annesini, oğlu Kazım'ı getirerek çalışmalarını ev-arazi, arazi-ev şeklinde sürdürdü. İKay köyündeki müşterek kampa pek uğramazdı. Zamanın Genel Direktörü Maden Yüksek Mühendisi Doç De Sadrettin ALPAN ve bazı Şube Müdürleri ile birlikte sanıyorum Ağustos ayının son günlerinde Kampımıza geldiler. Bir kaç defa evine haber gönderilerek kampa gelmesi ve arazi çalışmaları hakkında Genel Direktöre bilgi vermesi sağlandı. Arazi çalışmaları çok beğenilmiş olmalı ki, Endüstriyel Hammadde etütlerinden Metalik Maden Etütleri için Ekim ayında Bitlis'e gönderildi.

MTA'nın yıllık çalışma süresini yeterli bulmayan

DPT'nin zorlaması ile MTA'da diğer kamu kuruluşları gibi taşra teşkilatlarını kurmaya başladı. Başlangıçta (1968) BİTLİS, SİVAS, ORDU ve BALIKESİR illeri olmak üzere "Kamp Amirliği" adı ile 4 taşra teşkilatı kuruldu.

Güneydoğu Anadolu Bölgesi Kamp Amirliği'ni kurmak üzere, 15-20 adet arazi aracı, 30 civarında teknik-idari eleman

1968 yılı Nisan ayında Konvoy halinde yola çıktık, İlk durağımız Kahramanmaraş'ta kamp açtıktan sonra MTAYA ücretli iş yapan Robertson Research firmasının çalışmaları için Siirt'te büyük bir konak kiraladık. Mayıs ayının ortalarında da Bitlis'te yeni hizmete giren oteli ikiralayarak "MTA Enstitüsü Güneydoğu Anadolu Bölgesi Kamp Amirliği" tabelasını astık. Sıra ile Van ve Hakkari Kamplarını da açarak arazi çalışmalarına başladık. Kamp amiri Maden Yüksek Mühendisi Güven ERGÜL, yardımcısı Jeolog. Dr. İsmail

SEYHAN'*. Ben Bitlis ili sınırları dahilindeki maden aramalarından sorumlu, Jeolog Mehmet KURNANI da Van ve Hakkari'deki Kükürt aramalarından sorumlu Kamp Şefi idi, Güven ERGÜL. Süitte, İsmail SEYHAN Bitlis kampında kalırdı.

1968 yılının ilkbahar ve yaz sezonunu İsmail SEYHAN'la birlikte geçirdik. Bu süre boyunca yaşadığım izi şeye değinmeden geçemeyeceğim;

Kov dağındaki demir zuhurunu etüt etmek için rahmetli Fazıl ÇEKEN, ben ve İsmail Bey, Hizan ilçesine gittik,, Fazıl, demir ihbarını yapan, Hizan'lı vatandaşı bulmak için bizden ayrıldı. Ben de

hemşehrini! ve arkadaşım Hizan Hakimini ziyarete gittim, İsmail SEYHAN'ı hem kahve, hem lokantamsı bir yerin yemyeşil bahçesindeki masada otururken bırakmışbirw İlçe kaymakamı, hakim! ve ileri gelen bürokratlarla birlikte kahvenin bahçesine döndüğümde O'nu bıraktığımı masadan 15-20 m!, ilerisinde çimenlere uzanmış vaziyette buldum!. Onlarla sohbet ederken 5-10 dakika sonra, Kaymakam bey gelen garsona "... şu karşıda yatan herif kim!? git kaldır; başka yerde yatsın, sinirlerim bozuluyor.,," deyince Şefin kim olduğunu onlara anlattım! ve tanıştırdım. Seyhan gerçekten doğa tutkunu bîr insandı.

Bitlis vadisinin karşı yamacına geçmemiz gerekiyordu. Dere yatağının geniş olduğu bir yer bularak belden aşağı soyunduk. Önde Faal, ortada İsmail Şef arkada ben dereyi geçmeye çalışırken,, O'nun ayağı kayarak suya düştü ve belini incitti, Burada başlayan bel ağrısı yaşamı boyunca onu terketmedi.

İsmail SEYHAN Almanya'da öğrenci iken Türk işçilerini örgütleyerek "TÜRK İŞÇİLERİ SENDİKASI" nı kurmuştur., usan bi lmeye n, derdini ki mseye an lata maya n gu r-betçi 1ère tercüman olmuş, yıllarca onların hakkını savunmuştur. Bu sendikacılık ruhunu; MTA'da da 4/10195 sayılı Kararnameye tabi olarak çalışan teknik elemanların kurduğu. MTA Teknik-İş Sendikasında aktif görevler alarak sürdürmüştür.

Türkiye'ye dönüşü, seramikleme yıllarına rastlar. Seramik hammaddeleri aramaları ve teknolojisi konusunda uzman olduğunu duyan seramik sanayii girişimcileri, İsmail SEYHAN'ı firmalarına transfer için cazip maddî olanaklar ve görevler teklif ettiler. Onlara yanıtı "... Beni Devlet (MTA) okutmuştur. Devletin takdir ettiği maddî olanaklar benim için yeterlidir. Türkiye'de seramik sanayiinin gelişmesi için hiç bir karşılık beklemeden özel sektöre de elimden gelen yardıma hazırım!..." olmuştur. Biz Bitlis'te 80 TL

yevmiye- ile çalışırken, Ankara'da Özel Maden Arama şirketleri (Metac, Alaçam) kurulmuş ve her ikimize de bu şirketlerde 300 TL. yevmiye ile çalışmamız teklif edilmiştir. Seyhan bu teklife itibar etmediği gibi beni de eaydırm ıştır. Arazi sezonu sonunda merkeze döndüğümde, MTA'daki teknik elemanların hemen hemen yansının bu şirketlere-gittiğini öğrenmiştim.

İsmail SEYHAN, Madencilikle ilgili düzenlenen sempozyumlar, kurultaylar, konferanslar v.b. için konuşmacı olarak her zaman aranan değerli bir insandı. Hastalığı süresince bile madencilik etkinliklerine konuşmacı olarak katılmıştır. O'nun kişiliği hakkında ciltlerce. kitap yazmak mümkündür. Bir kaç çarpıcı özelliğine değinmek istiyorum. Pâra-pulda, mevki-makamda gözü olmayan, almayı değil,, vermeyi seven insandı.

• İsmail SEYHAN'ın firmalarına transfer için cazip maddî olanaklar ve görevler teklif ettiler,. Onlara yanıtı *... Beni Devlet (MTA) okutmuştun Devletin takdir ettiği maddî olanaklar benim için yeterlidir/*

Türkiye'ye döndüğünde (1966) o zamanlar çok popüler olan "Yurt dışı tahsil ve lisan bilme" ava nta j in r hiçbir zama n kullanmamıştır. İdari görevlere talip olmak yerine daima arazide ve özellikle geri kalmış yörelerde çalışmayı yeğlemiştir. Üzütüsü n ü-sevr nci n i belli etmez» olaylara, ülke meselelerine ilgisiz gibi görünürdü. Aslında oldukça duygusaldı. Bir olumsuz olaya üzülür, sabahlara kadar uyuyamazdı. Arkadaşlarına, dostlarına "Şef olarak hitap' .etmeyi ve kendisinin de "Şef olarak çağrılmasından hoşlanırdı., Eşi bile Ota Şef derdi.

İsmail SEYHAN'ın en büyük arzusu emekliliğini Kalecik ilçesinde geçirmekti. Zaman zaman bana şef "...Sana da Kalecik'te bahçeli bir ev alalım sen de emekliliğini orada geçir, haftada bir kez: leJis dağına tırmanırız, bol bol yürüyüş yaparız, istediğimiz zaman da Ankara'ya geliriz..." derdi,

Anılarımızda daima saygı ve sevgi ile yaşatacağımız Şefe Tanrı'dan rahmet» yakınlarına, arkadaşlarına, dostlarına, tüm meslektaşlarına ve MTA camiasına baş sağlığı dilerim..